

Groeten uit De Beerzen

Heemkunde kring Den Beerschen Aard



De Open-Dichtbus van Sjef Wiersma

Sjef en Nel Wiersma uit de Lindeakkers in Oostelbeers zijn grote muziek- en kunstliefhebbers. Vanaf 1977 hebben Sjef en Nel jarenlang via platenuitleen 'Kereweerom' mensen deelgenoot gemaakt van hun passie voor muziek. Geen 'Hilversum 3' muziek, maar de pareltjes uit de categorieën jazz, klassieke -, etnische - en populaire muziek. Veel mensen uit de regio werden lid van Kereweerom en leerden zo nieuwe muziek kennen.

Om ook een andere kunstvorm, namelijk poëzie, onder de mensen te brengen, startte Sjef een nieuw project: De Open-Dichtbus. Vanaf januari 1984 bracht Sjef met zijn Open-Dicht-bus een schatkamer aan poëzie naar de mensen, liet hen kennis laten met poëzie. En geheel in lijn met Kereweerom natuurlijk geen Toon Hermans, ook al vinden Nel en Sjef die gedichten wel aardig, maar bijv. Lucebert en Shakespeare. Juist dichters waar mensen moeite voor moesten doen zaten in de collectie, juist deze gedichten zouden de mensen aanspreken. Volgens Sjef kennen te weinig mensen de schoonheid van kunst, waartoe hij ook muziek en poëzie rekent. Sjef Wiersma bezocht met zijn verbouwde Citroën HY bestelbus, die voorheen ook diende als camper, weekmarkten in Eindhoven en Tilburg. Sjef noemde zijn Open-Dichtbus ooit 'een rustpunt tussen winkelgekte en terrassenterreur', noemde zichzelf een praktisch idealist en vond dat tegenover elke kogel die gemaakt wordt, een liedje of een gedicht zou moeten staan. "Wij stopten de mensen voor een paar gulden mooie dingen in hun poten. Een mooi boek voor de prijs van een kop koffie." Toen Sjef op 72-jarige leeftijd stopte met zijn Open-Dichtbus noemde hij zijn bus 'het grootste poëzieproject van de regio, zonder een cent subsidie'.

Sjef heeft ook pech gekend met zijn Open-Dichtbus. Op 13 juni 1984, nog geen half jaar na opening, brandde de bus af, met alles erin, bij Sjef voor de deur op een stukje land van Neel van Haaren. Een andere bus werd aangeschaft en deels gefinancierd uit de opbrengst van een benefietconcert dat in september 1984 werd gehouden bij de Oude Toren. Daar traden toen Hans Vlek, Herman Brand, enkele punkbandjes en de Harmonie van de eeuwig durende bijstand gratis op. De nieuwe bus werd daar bij de Oude Toren voor het eerst getoond. Maar ook deze bus was geen lang leven beschoren. Drie maanden later, toen Sjef op weg was naar de nacht van het boek, klapte een andere auto op zijn bus, waarbij de cabine los kwam van de bus. De dichtbundels en cassettebandjes hingen in de



coniferen. De toegesnelde politie vond dat Sjef zijn rotzooi maar vlug op moest ruimen, want de agenten waren harder nodig bij het voetballen. Ze moesten naar Willen II. Een agent stond met zijn schoenen bovenop een opengeslagen eerste druk van 'Sneeuwwitje', een bundel uit 1949 van Gerrit Achterberg. De politie had geen oog voor de schoonheid ervan.

Nadat de bus voor de tweede keer kapot was, kwam er hulp uit onverwachte hoek. Op een dag stapte ene meneer Lint binnen. Hij vroeg aan Sjef waarom hij eigenlijk geen subsidie aanvroeg. Sjef vond dat een mens 'zijn eigen kick moet betalen' en dat dat de reden was. Het antwoord van van Lint zette Sjef aan het denken: "Dus gij het liever dat het geld weer naar de Hermonie of de Guld gaat?" De bezoekende man heeft toen de subsidie uit naam van Sjef aangevraagd voor sociaal culturele activiteiten. De verstrekte subsidie was zeer welkom voor de nieuwe bus. De laatste bus die voor Sjef dienst deed als Open-Dichtbus staat nu op de cultuurboerderij bij Geert en Berdie Pasmans. Sjef deed de inhoud van de bus over aan zijn opvolger, Ties Hillekens, die met dezelfde missie door het land trok.